

عنوان مقاله:

طراحی معماری فضاهای آموزشی از منظر روانشناسی محیط

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی فناوری های نوین در مهندسی معماری، عمران و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

محمود اژدری - پژوهشگر دکترای معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفرش

خلاصه مقاله:

سال ها است که با توجه به تغییرات نظام و پیشینه های آموزشی، وسعت و کیفیت مکان های آموزشی هم تغییرات زیادی داشته است. از همین رو باید توجهی خاص به مسئله معماری و طراحی درست هم در فضاهای آموزشی لحاظ گردد. چرا که محیط فیزیکی به سبب ساختار خود می تواند تعاملات و در پی آن فرآیند یادگیری را تقویت و یا تضعیف نماید. معماری، هنری است که ما را در بر گرفته است و انسانها بیش از آنکه بر فضا تأثیرات زیادی داشته باشد، که تأثیراتی از آن خواهد گرفت. آموزش و به همراه آن فضاهای آموزشی بیشترین اثر و نقش را بر ذهنیت و تمدن سازی جوامع به عهده دارند. لازمه اصلاح بدنه آموزش و پرورش، ایجاد فضاهای مرتبط با فعالیت دانش آموزان است، فضاهایی که دارای شرایط مناسب و مطلوب برای رشد فیزیکی، ذهنی، عاطفی و اجتماعی کودکان و نوجوانان می باشد که تحقق این امر از طریق طراحی جزئیات فضاها با توجه به الگوهای رفتاری آنها امکان پذیر خواهد بود. روانشناسی محیطی مطالعه ای بین مردم و محیط اطرافشان است. با استفاده از این دانش می توان پیش از طراحی و ساخت، ارزیابی هایی را انجام داد که بهترین ابزار برای طراحان حرفه ای به حساب می آید. الگوهای معماری بومی ایران نیز می تواند بر معماری مدارس و فضاهای آموزشی و روانشناسی محیط تأثیر بسزایی داشته باشد. لذا این مقاله سعی دارد به بررسی تأثیر فضاهای آموزشی از منظر روانشناسی محیط در معماری ایران معاصر بپردازد.

کلمات کلیدی:

طراحی فضاهای آموزشی، روانشناسی محیط، طراحی معماری، طراحی معماری مدرسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1661306>

